

(המשך מעמוד 41)

היום אורי יודע שאלה היו סוכני מודיעין סוריים — והם ניהלו שיחות פוליטיות. אחריכך שלחו אותו לעשות אימוני נים בהרים. הוא פירק קלצניקוב והרכיב קלצניקוב. למה הסכים להשתתף באימונים? הפופיק שלו רעד. הוא פחד. הוא היה ביריים שלהם. הוא לא ידע מה הוא עושה. הרי הם הלבישו את זה עליו. זו היתה התוכנית שלהם. להוכיח שהם מצליחים לגייס גם ישראלים למאבקם. רק שאורי לא ידע שמצילים אותו.

מה את ידעת במשך כל עשרת הימים האלה, שאורי היה בסוריה?

ידעתי שנסע ליוון. הוא שלח לי שתי גלויות משם. וגם הביא לי מתנות. לא היה לי מושג מהסיפור.

ואז, אחרי שחזר מסוריה, הוא היריק את האירגון?

איזה אירגון? כל העניין היה מבוסס על קשרים אישיים. לא היה איזה אירגון מסודר. דן ורד התחתן ופרש מפעילות. אורי שמר על הקשרים.

לא שאלת את עצמך אף פעם לאן הוא נעלם, מהן אותן פעילויות מיסטריות שהוא מסתיר ממך?

ראיתי שיש לו פעילויות שהוא לא רוצה לשתף אותי בהן, ושהם התחום שלו. שאין לי בו דריסת רגל. לא הבנתי בזה כלום. לא עמדת על דעתי. הייתי כליכך תמימה. קיבוצניקית ש רק עזבה את הקיבוץ. לא יכולתי לעולם לנחש.

ואז, חודשיים אחרי שחזר מסוריה, הוא נעצר.

את מבינה, אלה ששלחו אותו לי סוריה פשוט בילפו אותו. זו האמת לאמיתה. הוא לא ראה שום צל של פלסטיני. קהוואג'י. בגלל ההישג שלו — שהצליח לגייס יהודים להמפכה הפלסטינית — נכנס למועצה הלי אומית של אש"ף. על חשבון חרותו של אורי.

כבר שש שנים את מחכה יובילים לשיחרורו של אורי. איך את חיה עם זה?

יש תקופות קשות. זה לא קל וזה לא אהה שרוול. התמיכה שקיבלנו בזמן האחרון היתה חשובה לי, ונתנה לי הרבה כוח.

אני מאמינה שאני נאכקת על משהו צורך. מגיע לאורי להשתחרר. זה חוסר צדק שיחזיקו אותו בבתי סוהר רק בגלל דיעותיו הפוליטיות. הוא שילם כבר את המחיר המלא על שגיי אותו, ואת חובו להכרה הישראלית שילם במלואו.

היום הם מחזיקים אותו רק בגלל סיבות נקם וצימאן לדם. אין לזה סיבה אחרת. הוא הרי לא מסכן אף אחד.

מה נתן לך כוח?

האהבה לאורי. זה מה שנותן לי כוח. כל אדם הבוחר בדרך חיים נון קונפורמיסטית, תמיד מלווה אותו השאלה על החיים שהוא חי והחיים שיכול להיות. ולחיים שאני חיה יש מחיר. ברירות — זה המחיר שאני משלמת.

אבל אני מאמינה שהוא ישתחרר. ואני מרגישה כליכך הרבה אהבה אליו, כליכך הרבה אהבה.

את לא רוצה להיות איתו לבד? הרי שילטונות בית הסוהר הציפו לכם 24 שעות ביחד, ואתם מסרבים.

מאוד רוצה להיות איתו לבד. אבל אנחנו לא נהיה לבד. יהיו שניים מאי חורי הדלת ופולגת שוטרים מסביב לחדר. זה לבד? אני לא מסוגלת. זו האמת. זה יהרוס את הכל. ישמעו כל זיע. כל רחש. ויעשו חגיגה בעיתונות. אני לא מוכנה לעבור את זה.

אורי סיפר לי על החלומות שלו. לך יש חלומות?

אורי חולם המון. כלילה הוא חולם המון על ג'רשמואל. ותמיד יש מוטיבים חוזרים בחלומות שלו. הוא (המשך בעמוד 44)

עניינים פוליטיים. לא היו לי כלים להתמודד איתו. השיחות איתו היו הפעם הראשונה שמישהו דיבר איתי כך על ערבים. בפעם הראשונה מישהו אמר לי שהפלסטינים מדוכאים ויש להם זכויות. זה היה בשבילי גילוי מסעיר. זה מאוד הרשים אותי. קיבלתי את זה בלי ביקורת.

היכרתי את אורי כאדם עם רמה אנושית מאוד גבוהה. היה לי ביטחון במניעים שלו. ידעתי שהיו לו כוונות טובות לקדם עניין צודק. אבל לא ידעתי שהלך כליכך רחוק. כשנודע לי לאן הלך, לא הסכמתי עם זה. אז גם לא הבנתי, היום אני מבינה.

אורי סיפר לך פעם את כל הסיפור?

כן. מה בדיוק קרה, איך הוא הכתבך במרשה הוא שעתה לו עד עכשיו ב12 שנות חרות?

הוא סיפר לי שהוא רצה ליצור קשרים עם אש"ף. כשאף אחד לא ידע מה זה אש"ף.

למה רצה ליצור קשרים עם אש"ף?

כי התייאש מהשמאל וממפ"ם. שדיברו על שיוויון ואהוות עמים. אבל לא עשו שום דבר. הוא התאכזב ממפ"ם. שדיברו על פלסטינים, אבל כשקמה תנועה של פלסטינים הגדרה את התנועה כטוריסטית והצטרפה בכך לקונסנזוס.

אורי ראה באש"ף תנועה לשיחרור לאומי. שכל גורם בישראל צריך ליצור איתה קשר. היום, בעצם, כל השמאל הישראלי חושב כך. אבל אז אף אחד לא ידע מה זה אש"ף.

איך אורי ידע מה זה אש"ף?

הוא גם לא ידע. ובגלל זה נפל בפח. הוא הכין שזו תנועה לאומית. שכל גורם רדיקלי בישראל צריך ליצור איתה קשר. כדי להביא לרוקחות בשלום.

מה הוא עשה כדי להגיע לאנשי אש"ף?

הוא הכיר את דאוד תורכי. בעל חנות ספרים בחיפה. קומוניסטי לטיני. בר. שיהיה ממקימי אל ארד. אורי בא אליו לקנות ספרים ופירסומים שניתן היה להשיג רק אצלו. דאוד עזר להם להרפס את העיתון של החזית האדומה הקבוצה שלהם שפרשה ממצפן. הם דיברו ודאוד סיפר שהוא מכיר אחד ממקימי אל ארד מורה בבית ספר אורתודוכסי בחיפה ביטס חביב קהוואג'י. שיכול להפגיש את אורי וחבריו עם אנשי אש"ף. דאוד שלח את אורי. את דני ורד ואת אנוס קעראווי ועוד כמה אנשים להיפגש עם קהוואג'י ביוון.

על חשבון מי נסעת הקביצה ליוון?

קהוואג'י מימן. הוא היה אמור להיות איש הקשר. שיפגיש אותם עם אש"ף. הם לא ידעו שהוא קטור לפלג הפלסטיני הפועל בסוריה. ושכל מי שפועל בסוריה נמצא תחת פיקוח שירותי החיפון הסורי. ביוון שיכנע אותם קהוואג'י לנסוע לסוריה. שם נמצאים פלסטינים שהם היו אמורים להפגיש אתם.

וכאן הם עשו טעות — לא שאלו שאלות ונסעו.

למה לא שאלו שאלות?

היום אני מבינה את הסיטואציה. הם היו חסרי ניסיון פוליטי. עם המון ריגשיזם. כל ערבי נראה להם צודק מפני שהוא הפועל בסוריה. ושכל מי היה קורה לאורי. היום, אחרי שיישב עם פלסטינים כליכך הרבה שנים בכלא. הוא יודע שהמציאות שונה.

מה היא סיפור לך על מה שקרה לו בסוריה?

הוא סיפר שהם הגיעו. אפילו לא ידעו שקהוואג'י הוא ישראלי לטינער. הוא הסתיר מהם. רק כשאורי נעצר נודע לו מה שסיפרתי לך קודם. שהי איש היה מורה בחיפה.

קהוואג'י הפגיש את אורי וחבריו עם אנשים שהוצגו לפנייהם כפלסטינים

שגילה צוות „העולם הזה“ מציאת הגופה, חבוייה בין השיחים

ההדרווייצה

בלבר לפני המועד שבו היא נמצאה. היא נאנסה בטרם הומתה בחניקה. אבל הבריקות המעבדתית במכון לרפואה מישפטית (המכון הפאתולוגי) עדיין לא נסתיומו, וחוקרי המישטרה, שתוגברו בראשית השבוע בחוקרים בכירים נוספים, ממתיונים לכל פיסת מידע נוספת, העשויה להוביל לפיענוח הרצח.

בינתיים הטילה המישטרה איפול מלא על החקירה. ולשרהמישטרה, חיים ברלב, לא היתה ברירה אלא להזכיר שאם כי „המישטרה לא תרפה ולא תרד עד אשר ימצא האשם לרצח המתועב“, לא בכל חקירה מישטרתית הפיתרונות והגילויים הם מיידיים.

בספרו כהלוויה: אנשים רעים השיגו אותה ורצחוה!

כפר מסריק ביקש להצניע את ההלוויה, אך צניני מישטרה בכירים, שכמה מהם חוקרים את הרצח, נכבדים ערבים וראשי מועצות, שסייעו בחיפושים, וחברים ליחידת הצבאית של הרס, באו גם אנשים זרים שביקשו לנחם את המישפחה.

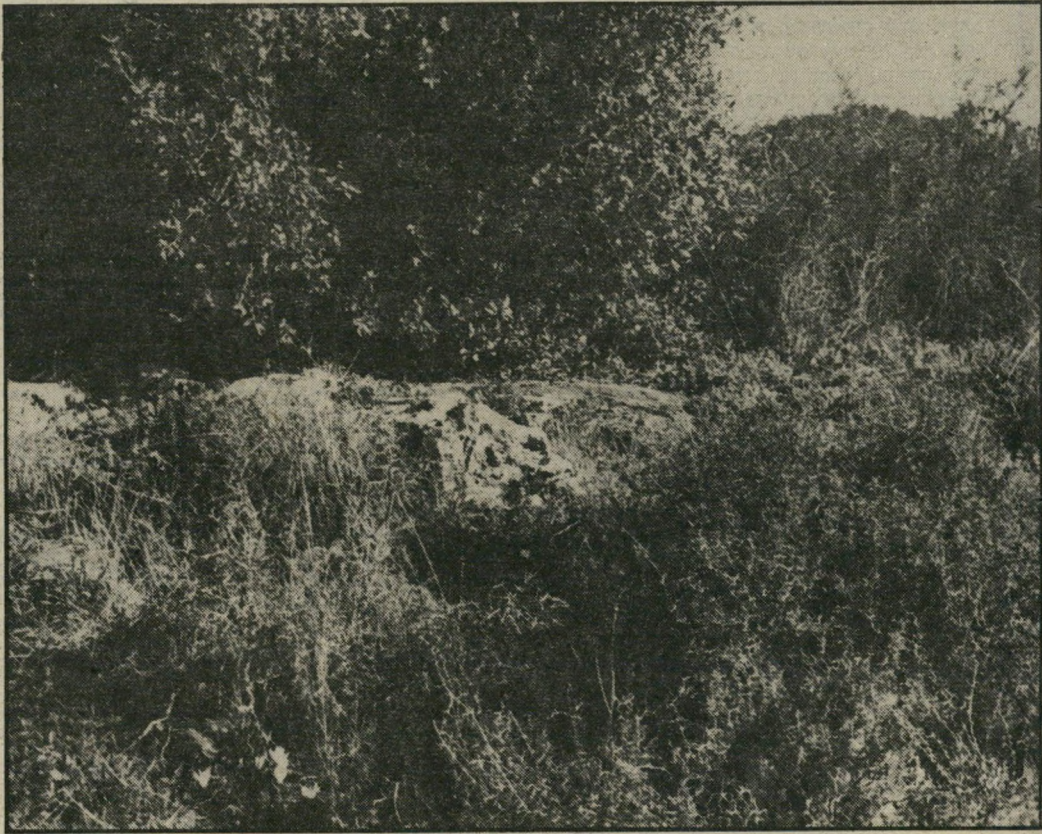
בינתיים נמשכה החקירה במלוא התנופה, ובראשית השבוע כבר היו בידי הפתולוג, הד"ר ברוך, מימצאים נכבדים: קרמי לא נרצחה ביום היעלמה, כפי שחשבו תחילה. המצב שבו נמצאה גופתה, כמעט שלמה, ללא סימני ריקבון מתקדם. לימד שהרס הומתה באכזריות, כיומיים-שלושה

לראות בכירור את הבתים הרר קומתיים של המשק. האיוור מבודד ולא מואר כלל וקשה להעלות על הדעת שאנשים, או כלירכב, שיעברו במקום, יוכלו להבחין באדם נמצוקה, או ישמעו קריאות לעזרה.

חיילים שערכו ניווטם באיוור הם שהבחינו לראשונה בגופתה של הרס. מייד הוצק למקום צוות של המעבדה לזיהוי פלילי של מישטרת חיפה. ר"ר בצלאל בלוך, איש המכון הפאתולוגי באכזר בכיר התבקש לבוא למקום גם הוא.

מהחקירה הראשונית במקום התברר, שהרס קרמי נרצחה בחניקה.

אמר אסא רמץ יריר המישפחה

מאוד לצוותי החיפושים הרבים, המתנדבים וכוחות המישטרה, שסרקו את השטח, והקלו על הרוצח למצוא מסתור לגופתה של החיילת הדס קדמי.

כך זה נראה אזור הר הכרמל, במורדות הדרומיים שלו. סבוך בצמחייה עבותה. סלעי הענק והצמחים הקוצניים הפריעו